

การเข้าถึงผู้สูงอายุของห้องสมุดประชาชน

ถอดความโดย พงศ์ศักดิ์ สังขภิญโญ**

ในอนาคต ห้องสมุดประชาชนต่างก็พยายามที่จะเข้าถึงประชาชนผู้ใช้ห้องสมุดทุกระดับและตามแนวโน้มของสังคมที่คึกคักขึ้นอย่างน้อยก็สำหรับ“ผู้สูงอายุชาวอเมริกัน” ที่ห้องสมุดจะต้องให้บริการที่มีคุณค่ากับผู้สูงอายุเหล่านี้ แต่ที่น่าเสียดายก็คือยังมีห้องสมุดใหญ่ ๆ ส่วนมากที่ยังแสดงให้เห็นว่า ยังไม่มีโปรแกรมสำหรับบริการผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะผ่านทางด้านงบประมาณหรือบุคลากร ซึ่งยังคงขาดแคลนอยู่

ห้องสมุดประชาชนโทพีกา (Topeka Public Library / TPL) จึงได้มีการจัดการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุ โดยมีการจัดสร้างรูปแบบการให้บริการตามเป้าหมาย สำหรับผู้สูงอายุตั้งแต่ 75 ปี หรือมากกว่านั้น หลักการสำคัญของการให้บริการก็คือ จัดสร้างทีมงานที่เหมาะสมขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ อาสาสมัครและต่อมาก็คือตัวผู้สูงอายุเอง และสุดท้ายของการเตรียมการด้านบริการ ก็คือแรงกระตุ้นต่อการพัฒนาและการดำเนินงานอย่างน้อยการบริการเหล่านี้ยังเป็นรากฐานต่อการสำรวจสำมะโนประชากร และได้ทราบข้อเท็จจริงของสังคมด้วย

การกำหนดอายุของขอบเขต

ในช่วงศตวรรษนี้ “แสดงให้เห็นว่าชาวอเมริกัน 1 ใน 10 จะมีอายุตั้งแต่ 55 ปี หรือมากกว่านี้ และขณะที่ 1 ใน 25 มีอายุตั้งแต่ 65 ปีหรือแก่กว่านี้ จากตัวเลขในกลางปี ค.ศ. 1980 จะมีอยู่ถึง 1 ใน 5 และ 1 ใน 8 ตามลำดับ และคาดการณ์ว่าในปี ค.ศ.2010 จะมีประชากรมากกว่า 25% ที่มีอายุ 25 ปี และ 1 ใน 7 จะมีอายุ 65 ปี

* ถอดความจาก Tevis, Jean Ann and Brenda Cravoley. (1988,May) *Reaching Out to Older Adults Library Journal* 113 (8) : 37 - 40.

** อาจารย์โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

ซึ่งจำนวนประชากรที่มีอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ คือ ช่วงของกลุ่มอายุ 85 ปีขึ้นไป จากการเปลี่ยนแปลงที่เห็นชัดเจนของประชากรเหล่านี้ จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในช่วงอายุของสังคมเรา (ชาวอเมริกัน) และที่นับว่าโชคร้ายในสังคมวัฒนธรรมของเราก็คือ ความชราก็มีแต่ความเจ็บป่วยและความอ่อนแอ บอบบาง การรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัสและร่างกายก็มีแต่ความทรุดโทรม ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันไป และยิ่งกว่านั้นสุขภาพของผู้สูงอายุยังแสดงให้เห็นว่ามีสุขภาพดีและไม่ดีพอกัน

Atchley ได้ชี้ให้เห็นถึงการดำเนินงาน 8 ประการของผู้สูงอายุที่มีเหมือนกัน คือ ด้านสังคม สุขภาพกายและจิตใจ ความทรุดโทรมกับการไม่มีโรค การอยู่ในสภาพที่ดี การแสวงหาเงื่อนไข ข้อจำกัดของกิจกรรม (ทั้งที่พิการในบางส่วน หรือไร้สมรรถภาพทั้งหมด) และการเข้าร่วมสมาชิกของสถาบัน เพราะสุขภาพไม่ดีก็ชี้ให้เห็นถึงความตายนั่นเอง อย่างไรก็ตามความคิดปกติเหล่านี้ก็มีไขจะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ หรือชี้ให้เห็นว่าเป็นผู้สูงอายุแล้ว จะมีข้อจำกัดทางด้านกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันมากกว่าคนหนุ่มสาว ซึ่งข้อเสนอนี้สอดคล้องกับ Hendricks and Hendricks ที่กล่าวว่า 76.1 % ของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 45 - 64 ปี ไม่มีปัญหาทางด้านข้อจำกัดในกิจกรรมของพวกเขา (19.1% มีข้อจำกัดด้านความชำนาญ) จากการศึกษาที่เหมือนกันเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าประชากรที่มีอายุระหว่าง 65 ปี หรือมากกว่านี้ 54.3% ไม่มีข้อจำกัดและ 39.2% เท่านั้นที่มีข้อจำกัด ด้วยเหตุนี้บุคคลที่มีอายุมากกว่า 75 ปี จึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ห้องสมุดประชาชนโทพิกาจะออกไปให้บริการ ซึ่งมีข้อจำกัดอยู่ถึง 46%

การบริการตามความต้องการเฉพาะด้าน

ผู้ใช้ห้องสมุดที่สูงอายุมักจะมีขาไม่ค่อยแข็งแรง หรือร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ จึงไม่สะดวกที่จะมาใช้บริการห้องสมุด หรือแม้แต่นำหนังสือกลับไปบ้าน บางครั้งแม้แต่เมื่อก็พบว่ามีความยากลำบาก ในการที่จะทำกิจกรรมหรือเปิดหนังสืออ่าน ห้องสมุดจึงจำเป็นต้องบริการส่งถึงที่ เพราะหากไม่มีบริการเช่นนี้ ผู้สูงอายุก็จะถูกตัดขาดออกจากห้องสมุดทั้ง ๆ ที่ผู้ใช้เหล่านี้มีอยู่เป็นจำนวนมากและยังจะมีเพิ่มมากขึ้น โดยคาดการณ์ว่าในปี ค.ศ.2010 จะมีผู้ใช้ห้องสมุดที่เป็นผู้สูงอายุถึง 24 ล้านคนและจะมีเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

การได้อ่านถือว่าสำคัญยิ่ง

จากการสำรวจสำมะโนประชากรและข้อมูลทางด้านสุขภาพ พบว่าลักษณะสังคมของผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับบริการของห้องสมุด โดยสัมพันธ์กันทั้งทางด้านกิจกรรมและช่วงเวลาการใช้ห้องสมุด แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระหว่างผู้สูงอายุกับคนหนุ่มสาวแล้ว ผู้สูงอายุจะไม่สนใจทางด้านกิจกรรมมากนัก ชอบที่จะอยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไร ดูโทรทัศน์และใช้เวลาอ่านหนังสือมากกว่าคนหนุ่มสาว คุณลักษณะที่ค้นพบเช่นนี้ช่วยให้บรรณารักษ์สามารถที่จะวางแผนและจัดเตรียมการบริการที่สนองความต้องการตามสภาพของผู้สูงอายุ และถือว่าช่วงเวลาของการอ่านมีความสำคัญยิ่งมากกว่าด้านอื่น ๆ ของผู้สูงอายุ

การทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างในแต่ละกลุ่มของผู้สูงอายุ สามารถทำให้การดำเนินการบางอย่างมีข้อจำกัดน้อย หรือสามารถที่จะให้บริการของห้องสมุดตามเป้าหมายของประชากรทั่ว ๆ ไป เพราะกลุ่มนี้อาจรวมกันกับกลุ่มที่มีความสมบูรณ์ อันเป็นการเปิดโอกาสต่อคุณภาพชีวิต ต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและการเข้าถึงข่าวสารและการบริการด้านการอ่าน

รูปแบบของโครงการของห้องสมุดประชาชนโทพิกา เป็นการจัดเสนอบริการต่อผู้สูงอายุในขั้นต้นเพื่อที่จะเข้าถึงข้อจำกัดเหล่านี้ การจัดกิจกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุ ก็เป็นแรงสนับสนุนให้อาสาสมัคร ได้ออกไปบริการกับผู้สูงอายุเหล่านี้

การเริ่มต้นของอาสาสมัคร

การให้บริการของอาสาสมัครเริ่มขึ้นจากการตั้งเป็นกลุ่มชื่อว่า The Friends of the Topeka Public Library โดยจัดตั้งขึ้นในรูปของคณะกรรมการ และทำงานด้วยการออกไปให้บริการกับผู้อ่านที่เป็นผู้สูงอายุตามบ้านต่างๆ โดยเจ้าหน้าที่ของห้องสมุดช่วยวางแผนให้กับอาสาสมัครเหล่านี้ และหลังจากนั้นการบริการของห้องสมุดก็เป็นที่ต้องการของผู้สูงอายุและการบริการก็ได้ขยายไปยังบ้านของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ห้องสมุดประชาชนโทพิกา ยังได้มีการจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทของ Madison's Faye Mebeath Institute on Aging and Adult Life แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซินที่เข้าร่วมทำงาน โดยโครงการที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุนี้อีกเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรของบรรณารักษศาสตร์และงานทางด้านสังคม นักศึกษาสามารถที่จะศึกษารูปแบบการให้บริการด้านต่าง ๆ ได้

ปัจจุบัน ได้มีเจ้าหน้าที่เข้ามาปฏิบัติในด้านการให้บริการกับผู้สูงอายุ พร้อมทั้งช่วยจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการให้บริการเคลื่อนที่ของห้องสมุดประชาชนโทพิกา โดยรวมถึงการจ้างบรรณารักษ์ทำงานนอกเหนืองานประจำในการจัดส่งหนังสือ พร้อมกับจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ชื่อ The Low Vision Center (ศูนย์ผู้มีปัญหาทางด้านสายตา) และมีเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครทำงานออกไปบริการตามบ้านต่าง ๆ ของผู้สูงอายุ

ในปี ค.ศ.1983 กลุ่มอาสาสมัคร Friends ได้มีการจัดซื้อรถแวนออกบริการขนส่งหนังสือนอกเหนือจากงานที่ทำเป็นประจำ เช่น จัดส่งตามสถานทางโภชนาการและศูนย์คนชรา และในการออกไปบริการข้างนอกนี้ก็ได้พยายามจัดตั้งหน่วยงานศูนย์กลางขึ้นใหม่ชื่อว่า The Red Carpet Service เพื่อที่จะรวมศูนย์กลางในการให้บริการผู้สูงอายุให้เป็นเอกเทศ โดยมีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งทำงานกับรถแวน ซึ่งมีบริการของห้องสมุดอยู่ภายในและให้ความช่วยเหลือผู้ใช้ห้องสมุดที่ The Low Vision Center ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ทำงานเต็มเวลาและบางเวลา และอาสาสมัครอีก 20 คน ถือว่าการบริการด้วยรถแวน The Low Vision Center เป็นส่วนหนึ่งของ The Red Carpet Service

การร่วมกันกับผู้สูงอายุ

ปรัชญาการทำงานของห้องสมุดประชาชนโทพิกาก็คือ การรับผิชอบและจัดสรรงบประมาณทางด้านทรัพยากรห้องสมุด ในการให้บริการกับผู้สูงอายุรับทราบถึงความต้องการต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไข จากประวัติการให้บริการของห้องสมุดประชาชนที่จะต้องสนองการให้บริการแก่บุคคลในทุกๆ ระดับอายุ และผู้สูงอายุก็เป็นประชากรส่วนหนึ่งที่ห้องสมุดจะต้องให้บริการ

จากรายงานชื่อ Aging American Trends and Projections กล่าวว่า ประชากรตั้งแต่อายุ 65 ปี และมากกว่านี้ จะเป็นกลุ่มที่แก่เร็วกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ และเกือบ 14 % ของประชากรเมืองโทพิกาที่เป็นผู้สูงอายุมีข้อจำกัดต่างๆ เช่น ความอ่อนแอและความเหงา และตั้งแต่มีการเก็บภาษีเพื่อใช้จ่ายสำหรับคนสูงอายุ ส่วนหนึ่งก็ได้มาสนับสนุนกิจการห้องสมุดประชาชนด้วย โดยเฉพาะบุคคลที่เสียภาษีที่ต่อไปในภายภาคหน้าจะเป็นผู้สูงอายุจะได้รับการตอบสนองด้านเงินภาษีเหล่านี้

ส่วนผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการที่จะหาความอิสระ สิ่งประเทืองปัญญาและความเพลิดเพลินในชีวิต ห้องสมุดประชาชนก็สามารถที่จะแสดงบทบาทสำคัญยิ่งนี้ในการให้ความ

ช่วยเหลือผู้สูงอายุตามจุดมุ่งหมายที่เขาต้องการ และห้องสมุดประชาชนโทพิทาก็ได้จัดเตรียม คัดเลือกวัสดุห้องสมุดขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกกับผู้สูงอายุ ในการที่จะฝ่า พินอุปสรรคต่อการที่ผู้สูงอายุจะมาใช้บริการได้

การช่วยเหลือผู้สูงอายุ

ในปี ค.ศ.1986 ได้มีอาสาสมัครมากกว่า 50 คน เข้าร่วมทำงานบริการผู้สูงอายุ โดย ช่วยคัดเลือกและจัดส่งหนังสือให้กับผู้สูงอายุที่พิการเดินไม่ได้ตามสถานพยาบาล ช่วย วางโครงการและจัดส่งหนังสือไปกับรถแวน หรือนั่งทำงานประจำอยู่ที่ The Low Vision Center พร้อมกับบริการติดต่อสัมพันธ์กับประชากรในเมือง พระภิกษุ กลุ่มชุมชนต่าง ๆ ในเมืองโทพิทา โดยเฉพาะอาสาสมัครที่ทำงานประจำอยู่ที่ The Low Vision Center จะ ได้รับการฝึกอบรม และร่วมประชุมประจำเดือน รวมไปถึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนที่จะ ให้บริการกับท้องถิ่นโดยเน้นเฉพาะที่ The Low Vision Center และในปี เดียวกันนี้ The Red Carpet Service ยังสามารถให้บริการยืมหนังสือมากกว่าถึง 83,000 เล่ม โดยรวมทั้งหนังสือที่มีตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ หนังสือปกแข็งและปกอ่อน วารสาร จุลสาร งานฝีมือ แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง แวนขยายและเครื่องช่วยเหลือทางการอ่าน

ออกสู่ถนน

ทีมงานหนึ่ง ๆ จะมี 2 คน (เป็นเจ้าหน้าที่หนึ่งคนและอาสาสมัครอีกหนึ่งคน) นั่งไป ในรถแวนเพื่อนำวัสดุไปจอดตามสถานที่ต่าง ๆ วันหนึ่งประมาณ 1 - 4 แห่ง และแต่ละครั้งจะ ใช้เวลาเยี่ยมประมาณ 30 นาที และ 2 สัปดาห์จะมาอีกครั้ง ผู้ใช้ก็สามารถเลือกหนังสือ ตามที่ต้องการได้ บางครั้งอาจจะมีการสาธิตงานฝีมือเสนอสื่อต่าง ๆ หลายชนิด เล่าเรื่อง หนังสือหรือสาธิตการใช้แว่นขยายและเพื่อความสะดวก บางครั้งจะมีหน่วยงานทาง แพทย์หรือนักสังคมสงเคราะห์มาบริการนำหนังสือไปรถเข็นนำส่งถึงห้องหรือเตียงนอนและ ในช่วงระหว่างนี้ อาจจะมีเสียงหัวเราะ ทักทายกัน หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ แลกเปลี่ยนกัน ผู้สูงอายุก็จะเลือกหนังสือจนเต็มแขน บางคนอาจจะนำรถเข็นมาใส่จำนวน ของผู้ยืมหนังสือจึงเพิ่มมากขึ้น เฉพาะเดือนแรกที่รถแวนออกให้บริการนั้น สถิติการยืม หนังสือของห้องสมุดประชาชนโทพิทาก็เพิ่มสูงขึ้นถึง 2,000 เล่มและเกือบ 30% ของผู้อ่านได้

รายงานว่า ในการอ่านนั้นพวกเขามีปัญหาทางด้านสายตาและความยากลำบากที่จะนำหนังสือไปอ่าน ดังนั้นหนังสือประเภทตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ จึงช่วยให้ผู้สูงอายุอ่านได้สะดวกขึ้น

ศูนย์ข้อมูลผู้มีปัญหาทางด้านสายตา (The Low Vision Center)

The Low Vision Center ประกอบไปด้วยสถานที่สำหรับให้บริการวัสดุและสารนิเทศต่าง ๆ สำหรับผู้มีปัญหาทางด้านสายตา โดยมีหนังสือ วารสารที่มีตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ แวนชยายและเครื่องช่วยเหลือทางการอ่าน มีรายการทางวิทยุสำหรับผู้่าน มีหนังสือพูดได้ (ในรูปของแถบบันทึกเสียง) และเครื่องมือที่เรียกว่า “Delta Gamma Kit”

คอลเล็กชันหนังสือที่เป็นตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ มีจำนวนมากกว่า 8,000 เล่ม ซึ่งประกอบด้วยนวนิยาย สารคดี ละครทางด้านศาสนา เรื่องเกี่ยวกับทางตะวันตกและชีวประวัติ ผู้ใช้ห้องสมุดที่สูงอายุจะเลือกหนังสือที่มีตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ โดยปกของหนังสือจะมีรูปภาพและชื่อเรื่องเขียนชัดเจนสะดวกต่อการอ่าน

เราได้เรียนรู้ว่าหนังสือที่มีตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ เป็นบริการที่สามารถสนองประโยชน์ได้ จึงได้มีการจัดทำขึ้นอย่างสวยงาม มีน้ำหนักเบา และจัดเก็บได้ง่าย อย่างไรก็ตามถ้าขยายตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะแต่ชื่อเรื่องเท่านั้น ผู้ใช้ก็ไม่สนใจแม้แต่วารสารก็เช่นเดียวกัน

สำหรับแวนชยายและเครื่องช่วยเหลือทางการอ่าน ศูนย์มีมากกว่า 400 ชุด โดยให้บริการใช้ทั้งในห้องสมุดตามบ้าน โดยมีการตรวจสอบ 2 สัปดาห์ครั้ง โดยทางศูนย์จะมีคอลเล็กชันที่เป็นรายการต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือทางการอ่าน และเครื่องมือในการค้นหาและข้อมูลของการให้บริการในระดับภูมิภาค หน่วยงานสาขา และกลุ่มบางประเภทพร้อมทั้งมีโสตทัศนวัสดุไว้บริการสำหรับผู้่าน เช่น บริการทางวิทยุให้กับผู้่านและหนังสือในรูปของแถบบันทึกเสียง(ซึ่งห้องสมุดโทพิกาเป็นหน่วยงานใหญ่ที่รองมาจากระดับภูมิภาค ด้านหนังสือในรูปของแถบบันทึกเสียง) และที่ใหม่ล่าสุดก็คือ “Delta Gamma Kit” อันเป็นเครื่องมือที่ให้ความช่วยเหลือกับบุคคลที่มีปัญหาทางด้านสายตา โดยเครื่องมือจะมีในรูปแบบของบัตรแนะนำการใช้ยา แนะนำการเขียนเช็ค แนะนำการเขียนของจดหมาย อธิบายรายละเอียดของโทรศัพท์ ปากกาสำหรับคนที่มิปัญหาทางด้านสายตาและกระดาษที่มีเส้นชัดเจน และเครื่องมือยังประกอบไปด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับบริการของชุมชน แผ่นปลิว ประกาศและโฆษณา โดยเครื่องมือเหล่านี้จึงเป็นการให้บุคคลที่พยายามจะใช้แวนชยาย

The Low Vision Center จึงเป็นแหล่งที่จะให้ข้อมูลในการช่วยเหลือบุคคลที่ต้องการทราบถึงบริการด้านต่าง ๆ หรือแหล่งที่ผู้สูงอายุจะค้นหาเพื่อขอความช่วยเหลือ ที่มีใช้ความช่วยเหลือทางการแพทย์เท่านั้น (ซึ่งหมอได้ให้ผู้สูงอายุได้ใช้แว่นตาหรือคอนแทกเลนส์อยู่แล้ว) . จึงเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของชุมชนที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางด้านสายตา

โปรแกรมและการบริหารทั่วทั้งรัฐ

ในการจัดเสนอโปรแกรมต่างๆ นั้น โดยรวมทั้งการให้บริการที่ร่วมไปกับรถแวนด้วย เช่น การฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เรื่องของสถานพยาบาลสำหรับผู้ที่อยู่ประจำ และผู้ที่ไม่ – กลับ ช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ของ The Red Carpet Service ได้จัดเสนอให้มีการอภิปราย ได้ว่าที่ ในประเด็นประวัติ-ศาสตร์จากคำบอกเล่าในเรื่องต่างๆ ที่ผู้สูงอายุเคยประสบหรือเกี่ยวข้อง เช่น การบุกเบิก และช่วงสมัยที่เป็นนักเรียน เรื่องเหล่านี้ก็จะมีการนำมาบันทึกเป็นรูปเล่มและจัดเป็นคอลเล็กชั่นที่ถาวรของห้องสมุด และให้บริการยืมแก่ผู้ใช้ ปรากฏว่ามีครูจำนวนหนึ่งได้นำเรื่องที่บันทึกเหล่านี้ไปใช้สอนในห้องเรียน พร้อมกับนี้ยังได้มีการจัดส่งตารางโปรแกรมการจัดกิจกรรมในแต่ละเดือน ให้กับผู้สูงอายุทางไปรษณีย์ ให้กับสถานพยาบาล และสถานทางโภชนาการ

The Red Carpet Service มิได้จำกัดการให้บริการอยู่แต่เฉพาะในเมืองโทพิกาเท่านั้น ในปี ค.ศ.1986 ได้รับงบประมาณถึง \$30,000 สำหรับทางด้านทรัพยากรห้องสมุด เพื่อที่จะให้บริการกับผู้สูงอายุใน Kansans โดยให้เจ้าหน้าที่ได้ปรับปรุงเพื่อสามารถให้บริการได้ทั่วประเทศ และคณะกรรมการของห้องสมุดประชาชนโทพิกา ก็ได้สนองตอบตามความต้องการของการบริการเหล่านี้ ได้มีการจัดพิมพ์รายการบรรณานุกรมและวัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ได้ผลิตขึ้น แจกจ่ายไปทั่วทั้งรัฐ

การเรียนรู้จากผู้สูงอายุ

สภาพที่ได้รับการตอบสนองอย่างมากมาจกชุมชนและผู้ให้บริการต่อการถือฤกษ์ให้ผู้ได้มีอิสระสร้างความสนใจใหม่ ๆ และลดความอ้างว้างและโดดเดี่ยวของผู้สูงอายุลง เราได้เรียนรู้ว่าผู้สูงอายุต่างต้องเผชิญกับความยากลำบากด้านสุขภาพ ต้องการคอลเล็กชั่น ทางด้าน

สิ่งพิมพ์ที่มีตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ที่มีปริมาณอย่างเพียงพอ พร้อมกับระบบการจัดส่งถึงที่ และจะต้องพิจารณาถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ เครื่องมือที่จะช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางด้านสายตา หรือเครื่องมือที่จะช่วยเหลือประสาทสัมผัสต่าง ๆ ห้องสมุดจะต้องจัดซื้อหรือทำขึ้นใช้เอง พร้อมกับมีการฝึกอบรม ประชุมบุคคลในชุมชนขึ้น ในการช่วยเหลือต่อสิ่งเหล่านี้หรือให้การสนับสนุนจากชุมชน เช่น Kimanis Club, สมาคมสตรี Delta Gamma และ Shawnee County Extension Homemaker Unit in Topeka.

ภาระหน้าที่ของห้องสมุดต่อผู้สูงอายุ

บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ของห้องสมุดจะต้องเรียนรู้จากการสำรวจสำมะโนประชากร สังคม การเมือง และเศรษฐกิจที่เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น สถาบันการศึกษาจึงได้มีการเสนอหลักสูตรวิชา Gerontology (วิชาว่าด้วยกระบวนการเจริญเติบโตของผู้สูงอายุ ซึ่งผู้แปลขอใช้คำว่า ชราวิทยา) เพื่อที่จะให้ Gerontologists (นักชราวิทยา - ผู้แปล) และผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน สัมมนาหรืออภิปรายกลุ่ม พร้อมกันนี้ผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานทางด้านชราวิทยาและยังได้มีการเสนอให้มีการประชุมประจำปีด้วย อย่างน้อยก็เพื่อที่จะนำมาจัดรูปแบบการให้บริการผู้สูงอายุของห้องสมุดประชาชน และบรรณารักษ์ก็ต้องตรวจสอบและให้คำปรึกษากับเจ้าหน้าที่ด้วย

การใคร่ครวญถึงภารกิจที่รับผิดชอบต่อการให้บริการกับผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นปรัชญาพื้นฐานของห้องสมุดที่เจ้าหน้าที่และผู้บริหารห้องสมุดจะต้องตระหนักว่าจะละเอียดหรือเพิกเฉยต่อการบริการนี้ไม่ได้ ด้วยเพียงเหตุผลที่ว่าขาดความสนใจ หรือขาดแคลนงบประมาณและเวลาของบุคลากร แต่จำเป็นที่จะต้องมีการจัดสรรทรัพยากรเหล่านี้ขึ้น โดยจัดเป็นโครงการและให้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่พร้อมกับวัสดุอย่างเพียงพอ ห้องสมุดประชาชนขนาดใหญ่จะมีแผนกบริการสำหรับเด็กและหากต้องการที่จะให้เป็นแหล่งของประชากรทุกเพศทุกวัย ก็ควรที่จะสนองตอบต่อการบริการผู้สูงอายุด้วย.